

Bijlage (1)

Over aantallen meldingen door vrouwen en mannen die als minderjarige slachtoffer werden van seksueel misbruik en/of fysiek en/of psychisch geweld binnen de Rooms-Katholieke Kerk

Uit het Onderzoeksvoorstel voor het tweede onderzoek (31 augustus 2012)
<http://www.onderzoekrk.nl/tweede-onderzoek/voorstel-voor-onderzoek.html>

Het eerste onderzoek van de voormalige Onderzoekscommissie richtte zich op seksueel misbruik van minderjarigen binnen de Rooms-Katholieke Kerk. De voormalige Onderzoekscommissie richtte zich in haar onderzoek niet specifiek op jongens, noch maakte zij restricties ten aanzien van vrouwelijke slachtoffers. In het eindrapport dat zij op 16 december 2011 publiceerde, is hieraan aandacht besteed.

De voormalige Onderzoekscommissie riep alle slachtoffers van seksueel misbruik als minderjarige binnen de Rooms-Katholieke Kerk op zich te melden. Van de spontane meldingen die zij aan een nadere analyse heeft onderworpen was ruim tachtig procent afkomstig van mannelijke slachtoffers. Het beeld over de verhouding tussen mannelijke en vrouwelijke slachtoffers werd bevestigd in een landelijke survey door TNS NIPO onder een representatieve steekproef van ruim 34.000 Nederlanders van veertig jaar en ouder. Daaruit bleek dat van de slachtoffers van seksueel misbruik binnen de Rooms-Katholieke Kerk ruim 77 procent van het mannelijk geslacht was.

De voormalige Onderzoekscommissie gaf in haar eindrapport een onderbouwde schatting van de omvang van seksueel misbruik van minderjarigen binnen de Rooms-Katholieke Kerk in de periode 1945 tot 2010, dat al dan niet gepaard ging met fysiek en/of psychisch geweld. Van de Nederlanders van veertig jaar en ouder heeft een op de honderd (0,9 procent) tot een op de driehonderd (0,3 procent) ervaring met ongewenste seksuele benadering voor het achttiende jaar door een pleger die werkzaam was binnen de Rooms-Katholieke Kerk.

Bij de omvang van seksueel misbruik van minderjarigen in de Rooms-Katholieke Kerk die een deel van hun jeugd in instellingen zoals internaten hebben doorgebracht gaat het om een aantal slachtoffers dat vermoedelijk ligt tussen 10.000 en 20.000.

De voormalige Onderzoekscommissie heeft haar bevindingen en conclusies in haar eindrapport met enige voorzichtigheid geformuleerd, onder andere vanwege mogelijke onder- of overrapportage. Van onderrapportage door vrouwelijke slachtoffers zou mogelijk sprake kunnen zijn omdat de beeldvorming in de media met name gericht was op seksueel misbruik van minderjarige jongens in internaten. Anderzijds is uit internationaal onderzoek bekend dat het niet rapporteren van gedocumenteerd seksueel misbruik (in medische dossiers of politiedossiers) in de jeugd vaker voorkomt bij mannelijke slachtoffers.

In haar eindrapport constateerde de voormalige Onderzoekscommissie op basis van meldingen en aanwijzingen uit het archiefonderzoek dat waar sprake is van seksueel misbruik dit in tal van gevallen gepaard ging met (excessief) fysiek of psychisch geweld. Van de meldingen die zij ontving, had ruim 88 procent betrekking op seksueel misbruik.

Aangezien de voormalige Onderzoekscommissie in haar onderzoeksoopdracht specificieerde zich niet op (excessief) fysiek of psychisch geweld te richten, moet er rekening mee worden gehouden dat melders eventuele ervaringen met dit geweld in hun meldingen buiten beschouwing hebben gelaten.

Het reeds verkregen beeld van de aard en omvang van seksueel misbruik van minderjarigen, zowel jongens als meisjes, binnen de Rooms-Katholieke Kerk is bij benadering representatief. Het relatief gering aantal vrouwelijke slachtoffers neemt niet weg dat misbruik en geweld jegens hen is voorgekomen en daarbij (zeer) ernstige gevallen waren. Hoewel een onderzoek verbijzonderd naar seksueel misbruik van minderjarige vrouwen naar verwachting geen grote hoeveelheid nieuwe feiten zal opleveren, kan een nadere analyse bijdragen aan verdere aanscherping van het reeds verkregen beeld van dit misbruik en inzicht in (excessief) fysiek en psychisch geweld jegens hen. Bovendien kan deze nadere analyse ertoe bijdragen dat de noodzakelijke aandacht voor de problematiek van misbruik en geweld jegens minderjarigen prominent op de agenda van de betrokken en verantwoordelijke instanties blijft.